

Op te bergen
in de band van
19 maart 2003

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie
mede te delen.*

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 12 februari 2003

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	
Vaststelling van de agenda	2
Verslag van de vergadering van 8 januari 2003	2
Ingekomen stukken	2
IPO-aangelegenheden	2
Project Gezonde huisartsenzorg op lokaal niveau	3
Artists in residence	9
Noordelijke ambities cultuur 2005-2008	14
Sluiting	20

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 12 februari 2003 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:

J. Prinsen (PvdA, voorzitter)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M.A. van Dijk (D66)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
A.J. Gaasbeek (OSD)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
J.J. van Heukelum (VVD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA, gedeputeerde)
S.J. de Jonge (secretaris)
mevrouw B. van Mierlo

Met kennisgeving afwezig:

Ch.C. de Haas (OPD)
mevrouw J. Schipper (VVD)

1. Opening

De VOORZITTER opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom.

2. Mededelingen

De heer GAASBEEK merkt op dat de heer De Haas niet of nauwelijks aanwezig is bij vergaderingen van deze commissie. Tevens heeft de heer De Haas in de krant gepubliceerd dat deze vergaderingen niet belangrijk zijn en dat de provincie op de verkeerde momenten voor de verkeerde zaken geld beschikbaar stelt. Spreker stelt dan ook voor dat de heer De Haas zijn traktement ter beschikking stelt van de provincie.

De VOORZITTER merkt op dat deze vergadering de laatste is van deze commissie in de huidige samenstelling. Voorts deelt hij mee dat er een boekje van STAMM, genaamd "Eerst zien, dan geloven" is binnengekomen. Het gaat over de verbetering van de wijk Tuindorp in Coevorden. Het boekje ligt ter inzage voor alle leden van deze commissie en eenieder kan vervolgens beslissen of hij/zij €7,50 aan het boekje wil besteden.

3. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER stelt voor akkoord te gaan met de agenda zoals deze in concept voorligt.

De COMMISSIE stemt hiermee in.

4. Verslag van de vergadering van 8 januari 2003

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

5. Ingekomen stukken

Er zijn geen opmerkingen of vragen naar aanleiding van de lijst van ingekomen stukken.

6. IPO-aangelegenheden

De heer GAASBEEK merkt op dat in het IPO-bericht staat dat provincies positief zijn over het initiatief van de minister van volksgezondheid, welzijn en sport (VWS), de heer De Geus, over de ambulancezorg. Nu maakt spreker zich grote

zorgen over twee gebieden, namelijk het gebied rondom Emmer-Compasuum en het gebied rondom Diever-Havelte. Het blijkt dat die zorgen terecht zijn. Kan gedeputeerde De Vries aangeven of deze berichten de provincie aanleiding geven het ambulancevervoer te verbeteren? De aanrijtijden worden namelijk niet gehaald.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat er een onderzoek is gedaan naar een landelijke spreiding en paraatheid van ambulances. Dat onderzoek betreft een rapport van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) en in dat rapport wordt niet meer gekeken naar provinciegrenzen, maar wordt heel Nederland verdeeld in gebieden waarvoor een zo optimaal mogelijke ambulancezorg kan worden gegarandeerd. Die gebieden kunnen deels het grondgebied van meerdere provincies overlappen. In dat rapport wordt uitgegaan van een gemiddelde landelijke bereikbaarheid van 95% en dat betekent dat er in Drenthe twee ambulances bij zouden moeten komen. In het spreidingsplan is er ook weer een aantal ambulances verplaatst. De provincie heeft een en ander ook nader onderzocht en gebleken is dat bij geen van de scenario's uit het RIVM-rapport de dekkinggraad van 95% in Drenthe gehaald wordt. De provincie heeft dan ook aan het IPO laten weten dat het RIVM-scenario voor Drenthe geen verbetering is en dat het alternatieve plan van Drenthe door het RIVM zou moeten worden doorgerekend. Het RIVM-rapport is in aanleg wel een goed rapport, want het overstijgt het denken in provinciegrenzen door de bereikbaarheid in een bepaald gebied te garanderen, terwijl dat gebied als geheel in verschillende provincies kan liggen. De precieze invulling van het RIVM-rapport pakt echter voor Drenthe als geheel niet gunstig uit en daarom probeert de provincie vooral in IPO-verband dit rapport om te buigen in een rapport waarin wordt vastgesteld wat de regio's binnen en buiten Drenthe precies voor ambulancezorg nodig hebben. Daarom dient dit samengevoegd te worden tot één groot plan waarmee de minister kan worden overtuigd dat dit een beter alternatief is.

De heer GAASBEEK dankt de gedeputeerde voor haar antwoord en is verheugd dat deze problematiek ook haar voortdurende zorg heeft.

De heer KLEIN NULENT merkt op dat in de regio Eindhoven de afstand zo groot is dat ambulances net te laat komen en dat daar een leemte is waar de brandweer inspringt. Is dat in Drenthe ook aan de orde en gaat de brandweer zich hier ook op die taak toeleggen?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat in Drenthe in ongeveer 4% van de gevallen de ambulance te laat is. Elk procent is er uiteraard een te veel, maar gelukkig gebeurt dit in uitzonderingssituaties op momenten dat de ambulance op een andere plaats is en er dus een ambulance vanaf een andere standplaats moet komen. Het heeft dus niet zoveel van doen met enkel de plek waar de ambulance staat, maar ook de plek waar de ambulance die al in actie is zich precies bevindt. Als het gaat over de activiteiten van de brandweer op dit terrein, dan moet zij daarop het antwoord schuldig blijven want dat is iets wat de gemeenten regelen. Spreker wil best kijken en navragen in hoeverre dit in Drenthe aan de orde is.

De heer KLEIN NULENT merkt op dat het vanuit de brandweer op zich een goede actie is, maar vanuit de hulpverlening geredeneerd is er sprake van het zich op een hellend vlak begeven.

7. Statencommissiestuk van 13 januari 2003, kenmerk 51/6.9/2002011727, project Gezonde huisartsenzorg op lokaal niveau

Mevrouw KEMPE vindt dit een sympathiek project. Het is goed dat de problemen in de huisartsengroepen zijn geïnventariseerd en dat er een visie en een plan worden ontwikkeld om tijdig in te spelen op de problemen die zich voor gaan doen. Zij vraagt zich af hoe groot de problemen op dit moment zijn. In het stuk is te lezen dat op een aantal plaatsen in de provincie de huisartsenzorg onder druk staat. Bestaat er in Drenthe al een huisartsentekort? Zij heeft er geen problemen mee dat de provincie meebetaalt aan dit project, al hoort de huisartsenzorg dan ook niet specifiek tot het provinciale beleidsterrein. Er wordt veel geld van de provincie gevraagd, namelijk € 225.000,-- en dat is te veel om uit de provinciale subsidiepoten te betalen. Voorgesteld wordt om € 150.000,-- bij te dragen en dat uit drie verschillende subsidieregelingen te halen. Voor dit bijzondere geval wil spreekster wel een uitzondering

maken, al vraagt zij zich wel af hoeveel geld er over blijft voor andere projecten. Ook verbaast het haar dat er geen bijdrage wordt gevraagd aan de twaalf Drentse gemeenten. Zijn deze helemaal buiten beeld gebleven en worden deze in een later stadium nog bij het project betrokken? Hoe functioneren de drie huisartsenposten in deze provincie? Zij hoort daarover nogal wat klachten en zij vraagt de gedeputeerde daarop in te gaan.

Mevrouw GOUDRIAAN stemt in met het voorliggende voorstel. Hoe groot is momenteel het huisartsentekort? Op de verschillende bijeenkomsten die zij heeft bezocht zijn er veel klachten over plaatsen waar ongeveer dertig kilometer moet worden gereden om bij de huisarts te komen. Het is jammer dat de financiering op de voorgestelde manier moet gebeuren, want wat blijft er dan nog over voor andere projecten? Zou het niet beter zijn om dit gewoon uit het overschot te financieren? Spreekster heeft het idee dat er nog wel geld is bij de provincie.

De heer IETSWAART spreekt zijn waardering uit voor dit voorstel. Dit probleem komt naar de provincie toe en de inwoners van de provincie Drenthe krijgen er zelf ook mee te maken. De Districtshuisartsenvereniging (DHV) neemt initiatieven om hierbij ook de andere overheden te betrekken en dat is gelet op dit voorstel met de provincie goed gelukt. Heeft spreker goed begrepen dat gemeenten bij fase 4 worden betrokken? Is er dan ook sprake van een substantiële bijdrage van deze gemeenten? In de verschillende voorstellen die in deze commissie de revue zijn gepasseerd en waarbij gemeenten zijn betrokken, valt het hem steeds weer op dat er een wat passieve en afwachtende houding aan de kant van de gemeenten is, terwijl het om op zich belangrijke onderwerpen gaat. Hij begrijpt die houding van gemeenten wel, want gemeenten hebben natuurlijk ook zo hun eigen problemen en prioriteiten, maar toch zou het verstandiger zijn om initiatieven vanuit de provincie in de richting van de gemeenten te ondernemen om de prioriteiten wat beter op elkaar af te stemmen. Dat leidt er misschien toe dat gemeenten binnen hun begroting middelen gaan vrijmaken voor medefinanciering van dit soort voorstellen. Vaak is te zien dat gemeenten dergelijke voorstellen inhoudelijk wel steunen, maar tengevolge van het stellen van andere prioriteiten zijn er voor die voorstellen dan vaak geen

middelen. Hij waardeert de poging om voor dit voorstel middelen vrij te maken terwijl dit niet onder een bepaalde subsidieregeling valt. Hij kan zich vinden in de motivering van het voorstel, hoewel hij nog wel vragen heeft bij de juridische grondslag ervan. Bieden die regelingen wel voldoende juridische basis om de gevraagde subsidie te kunnen verlenen? Is het wel correct om de middelen uit de voorgestelde subsidiepoten te halen, of moet het geld ergens anders vandaan komen?

De heer VAN GLANSBEEK stemt in met het voorliggende voorstel om de huisartsenzorg te waarborgen. Hij sluit zich aan bij de vragen die door mevrouw Kempe al zijn gesteld. Over fase 5 en fase 6, het Plan uitvoering, evaluatie en nazorg, merkt hij op dat als de provincie eenmaal a heeft gezegd, zij ook b moet zeggen. Dat betekent dan ook dat hier een behoorlijke financiële aderlating voor de provincie aan vast zit. Verder wil spreker meegeven dat er nieuwe ontwikkelingen zijn op technisch vlak. Zo is er in Doetinchem een experiment gericht op zorg via televisie, dat erop is gericht de huisarts via de camera op de televisie thuis te krijgen. Dergelijke nieuwe ontwikkelingen gaan snel en zo viel tien jaar geleden ook niet te bedenken dat er geen brieven meer zouden worden geschreven, maar dat er slechts e-mail zou worden verzonden. Dat betekent dat dergelijke nieuwe technische ontwikkelingen ook moeten worden meegenomen.

Mevrouw SMITH merkt op dat dit voorstel twee deelprojecten bevat. Voor het ene project wordt een provinciale bijdrage gevraagd, terwijl de ontwikkeling van een serviceorganisatie voor het grootste deel voor rekening komt van GroeneLand/Achmea en de districtsorganisatie van de huisartsenvereniging in Drenthe.

GroenLinks is het eens met de opmerking in de nota dat een goede spreiding van de bereikbaarheid van de huisartsenzorg een basale voorziening voor de burger vormt en de leefbaarheid van vooral het Drentse platteland stimuleert. Het is een basisvoorziening en daar kan toch niemand op tegen zijn? Hoewel de heer Wiegel van de zorgverzekeraars de huisartsen uit het pakket van de ziektekostenverzekeringen wil halen, merkt zij op dat dit betekent dat de mensen met de krappe beurs daarvan weer eens de dupe worden.

Spreekster kan zich niet voorstellen dat de VVD-fractie achter het voorstel van de heer Wiegel staat.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat de heer Wiegel voorzitter is van de zorgverzekeraars en hij heeft ook mensen van GroenLinks wel eens domme dingen horen zeggen.

Mevrouw SMITH merkt op dat de DHV Drenthe € 225.000,-- vraagt voor het project Gezonde huisartsenzorg op lokaal niveau. In het statencommissiestuk staat dat er wordt voorgesteld om een bedrag van € 150.000,-- toe te kennen in twee jaar. Wat betekent dat voor het laatste jaar? Spreekster heeft namelijk in de leeszaal naar de begroting gekeken en daarbij staat geen inkomstenkant vermeld, terwijl de huisartsenvereniging drie jaar lang een bedrag van € 75.000,-- vraagt. Spreekster vindt het geven van een provinciale bijdrage terecht, want het gaat hier om een zaak met groot maatschappelijk belang, terwijl de Drentse gemeenten nog niets bijdragen. Hoe ver staat het met het betrekken van de lokale besturen bij het realiseren van de projecten? Bij knelpunten wordt er door de DHV met huisartsen en gemeenten rechtstreeks overleg gepleegd, maar volgens spreekster gebeurt dat puur op een ad-hocbasis.

De heer VAN HEUKELUM vindt het voorliggende stuk een moeilijk stuk en zijn fractie heeft er dan ook behoorlijk mee geworsteld. Spreker maakt zich net als de gedeputeerde buitengewoon veel zorgen over de huisartsenvoorzieningen op het platteland. Er zijn echter wel meer zaken met betrekking tot de leefbaarheid van het platteland waar hij zich zorgen over maakt. De provincie dient primair datgene te doen wat tot haar eigen takenpakket behoort. Gedeputeerde staten stellen in het voorliggende stuk dan ook dat de financiering van eerstelijnszorg eigenlijk geen provinciale taak is en hij heeft de gedeputeerde in het kader van de regiovisie dan ook enkel horen zeggen dat het stimuleren, coördineren en faciliteren van zorg een provinciale taak is. Hij vraagt zich af of een voorstel als het voorliggende daaronder valt. Feit is voorts dat bij honorering van dit voorstel € 150.000,-- wordt onttrokken aan activiteiten die de provincie wel moet verrichten. Dat geld kan maar één keer worden uitgegeven. Dit stuk roept bij spreker dan ook irritaties op als het gaat om de

zorgverzekeraars. Vastgesteld moet worden dat het plan van de DHV wel goed is, maar dat de DHV zich in haar vraag om de financiering tot het verkeerde adres richt. Immers, de zorgverzekeraars zouden dit voorstel moeten financieren en het is dan ook niet zo dat de zorgverzekeraars een armlastige club vormen, want daar zit geld genoeg. Hij vindt dan ook dat de zorgverzekeraars wel erg gemakkelijk bij de provincie uitkomen. Het risico is daarbij ook dat zorgaanbieders en zorgverzekeraars voor hun verantwoordelijkheid gaan weglopen en ervan uitgaan dat de provincie altijd gewillig is om geld te geven. Op grond hiervan is hij geneigd om dit voorstel af te keuren, ware het niet dat het hier wel gaat om de leefbaarheid op het platteland en dat vormt ook een taak van de provincie. Als de huisartsenzorg verloedert dan vormt dat uiteindelijk ook een probleem voor de provincie. Dat is dan ook het probleem waar hij mee zit. Is er niet al het mogelijke geprobeerd door de DHV om het volle bedrag bij de zorgverzekeraars weg te halen? Hebben de zorgverzekeraars dat geweigerd? Wat gebeurt er indien de provincie de hand op de knip houdt? Heeft de gedeputeerde al onderhandelingen met de zorgverzekeraars gevoerd? Wat zijn de mogelijke gevolgen voor andere projecten als het bedrag van € 150.000,-- uit de provinciale potten wordt gehaald? Hoe is de financiering van de fasen 5 en 6 geregeld? Is er nog een vervolg te verwachten en wat is het risico van precedentvorming?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat de huisartsenzorg onder druk staat en in de kop van Drenthe zijn voor spoedeisende gevallen regelingen getroffen. Zo moeten patiënten in Peize buiten praktijkuren in spoedeisende gevallen naar Leek. Of dat voor ouderen altijd mogelijk is, is maar de vraag. Het is op zich goed dat er projecten worden gestart om huisartsenzorg op het platteland te behouden, maar de vraag is hoe dit bekostigd moet worden. Het project bevindt zich in de fasen 1 tot en met 4 op het niveau van het inventariseren van problemen en het aandragen van mogelijke oplossingen. Is het dan niet handig om te kijken hoe dergelijke zaken elders zijn opgelost alvorens in deze provincie opnieuw het wiel uit te vinden? Indien er in de kop van Drenthe maatregelen worden getroffen, zullen er in de rest van Nederland toch ook wel oplossingen worden aangedragen? Het doel is om te voorkomen dat huisartsenpraktijken gesloten worden en in 2010

zal 40% van de huisartsen ermee ophouden. Dat wordt niet opgelost door daar allerlei voorwaardenscheppende regelingen voor te bedenken, maar er dienen ook meer huisartsen af te studeren die ingezet kunnen worden. Zij vindt dat de provincie zeker niet het hele project moet bekostigen en de provincie dient er de zorgverzekeraars van te laten doordringen dat het hun primaire verantwoordelijkheid is om dit te bekostigen.

De heer VANDER SCHOOT merkt op dat het stuk gemengde gevoelens oproept. Het is nuttig dat dit voorstel wordt gedaan, maar aan de andere kant lijkt het wel alsof de provincie in haar wens om overal regisseur van te zijn, ook degene is die dit soort projecten voor het grootste deel financiert. Dat neemt niet weg dat hij wel graag wil dat dit project doorgaat, want het is van het grootste belang dat er verspreid door deze provincie voldoende huisartsenzorg is. Als er dan toch € 150.000,-- wordt gegeven, dan wil hij weten waar de provincie dat bedrag op baseert. Er is al aangehaald dat de gemeenten helemaal niets geven, terwijl de provincie zonder meer € 150.000,-- geeft. Spreker constateert dat een onderbouwing van dat bedrag ontbreekt, evenals een plan van aanpak en een plan van eisen. Tevens ontbreekt een overzicht van de evaluatiemomenten en de fasen zoals deze in het voorliggende stuk zijn beschreven bevatten veel non-informatie. Toen spreker acht jaar geleden voor het eerst in deze commissie zitting nam, was hij ook al kritisch over dit soort informatie, maar hij moet nu constateren dat er helaas weinig is veranderd. Spreker wil graag dat er spreiding van huisartsen in Drenthe plaatsvindt, teneinde in de aanwezige noden te voorzien. Hij wil daar echter de gemeenten ook financieel bij betrekken en wanneer iedere gemeente € 10.000,-- beschikbaar stelt, dan is er al een aardig financieel draagvlak van € 120.000,--. Spreker wil echter ook graag de onderbouwing van de voorgenomen besteding van dergelijke gelden zien en die ontbreekt vooralsnog.

De heer GAASBEEK merkt op dat op 28 augustus 2002 het Spreidings- en paraatheidsplan in Drenthe aan de orde kwam in deze commissie. Toen wees spreker al op de bedreigingen die er waren voor de huisartsenzorg op lokaal niveau. Het voorliggende stuk is het bewijs dat het college hierin meedenkt.

Wat de VVD-fractie aangeeft over de zorgverzekeraars geeft spreker weer moed, want hij neemt aan dat de zorgverzekeraars bij monde van de heer Wiegel weten waar zij over spreken. Het feit dat de provincie toch denkt te participeren in de financiering van de huisartsenzorg vat spreker meer op als een signaal dat de provincie betrokken wil zijn bij ontwikkelingen en dat komt heel positief over. Het toekomstperspectief voor het Drentse platteland is niet erg rooskleurig en daarbij komt ook de leefbaarheid in het gedrang. Daarnaast mogen in de vakantiemaanden de toeristische sectoren op het platteland zich verheugen op een toenemende belangstelling en dat heeft ook weer te maken met kwaliteit van zorg. Het project Gezonde huisartsenzorg op lokaal niveau zal zeker niet kunnen garanderen dat op het Drentse platteland huisartsenzorg voor eenieder beschikbaar en bereikbaar is, maar kan er wel aan bijdragen dat steeds meer huisartsengroepen op plaatselijk niveau creatieve oplossingen bedenken en dat er een betere zorg voor de toekomst gegarandeerd blijft. De centrale huisartsenposten zijn vaak heel erg moeilijk bereikbaar. Er moet ook niet gedacht worden dat door subsidieverlening kan worden voorkomen dat huisartsenpraktijken op termijn gesloten gaan worden, want daar is meer voor nodig. Op dit moment wordt er in Den Haag een actie ondernomen door de gemeenschappelijke universiteiten om meer ruimte te krijgen voor hun opleidingen, want er komen te weinig studenten van de universiteit en de mentaliteit van de arts is aan verandering onderhevig. Voor praktijkbeheer, praktijkondersteuning en praktijkadviesing wordt geen beroep op de provinciale medewerker gedaan. Wel is het voor het Drentse platteland en haar burgers van essentieel belang dat de apotheekhoudende huisartsen kunnen blijven bestaan. Dit is vooral voor de oudere Drenten van belang en de zorg van het college voor de huisartsenzorg blijft spreker ondersteunen en hij hoopt dan ook dat de zorg in stand blijft. Ten slotte stelt hij vast dat het intens triest is dat de toestand met betrekking tot het ambulancevervoer in Zuidwest-Drenthe slecht is en bij lange na de aanrijtijden niet gehaald worden. In de dorpsgemeenschappen zijn op dit moment acties bezig om gelden in te zamelen om de huisartsen te voorzien van hartdefibrillatoren om bij spoedgevallen nog wat te kunnen doen. Die apparaten zijn € 7.000,- per stuk en deze worden regionaal

door de plaatselijke dorpsbelangen opgebracht. De ambulances hebben in 2002 8.000 gevallen aan de hand gehad waarbij hartfalen aan de orde was en met een dergelijk apparaat wordt het hart weer op gang geholpen, zodat veel mensen worden gered. Bij een hartstilstand neemt iedere minuut 5% van de levenskansen af en met een dergelijk apparaat kan dit zoveel mogelijk worden voorkomen. Hierin kan dorpsbelangen ook een taak hebben.

Mevrouw DE VRIES antwoordt geen verstand te hebben van doktoren omdat zij daarvoor niet doorgeleerd heeft. De huisartsenzorg betreft bovendien geen eerste zorg voor de provincie. In tegenstelling tot de heer Van Heukelum verkeert spreekster echter niet in dubio, want hoewel het geen eerste taak van de provincie is, is de provincie wel verantwoordelijk voor de leefbaarheid op het platteland. Immers, 450.000 Drenten moeten wanneer zij dat willen wel naar de dokter toe kunnen. Dat betekent dat de provincie wel de wil moet tonen om hier iets aan te doen. Indien spreekster aangeeft geen verstand te hebben van doktoren, dan maakt zij dit ook niet tot haar project. Het is immers een project van de DHV die zelf het initiatief opgepakt heeft omdat het bestand van huisartsen gemiddeld steeds ouder wordt, zodat er over een bepaalde tijd een tekort aan huisartsen is. Op dit ogenblik ontstaat hier en daar dat tekort al, maar de DHV is heel creatief in het oplossen van dat tekort. De DHV heeft zelf huisartsen in dienst om op het moment dat er een huisarts uitvalt de opengevallen plaats op te vullen. Dit kan echter niet eeuwig doorgaan en daarom is het goed dat de DHV het initiatief heeft genomen om dit op te pakken en dan ligt het voorstel ook precies bij de organisatie waar het hoort te liggen. Wel is het zo dat er nu een subsidieverzoek bij de provincie wordt neergelegd voor een project van € 650.000,- in zijn totaliteit. De provincie is voornemens om daar € 150.000,- aan mee te betalen. Dat betekent dat het de verantwoordelijkheid blijft van de DHV om het andere geld binnen te halen, want dat gaat de provincie niet doen. Spreker is het er ook mee eens dat vooral de zorgverzekeraar hieraan een belangrijke bijdrage moet leveren omdat het ook in hun belang is wanneer in de toekomst de huisartsenzorg op het platteland goed geregeld is. Als het gaat over de fasen die eraan verbonden zijn, dan is in het stuk te lezen dat aan de provincie een bijdrage wordt gevraagd

voor fasen 2, 3 en 4. Voor de fasen daarna, zoals de uitwerking, evaluatie en nazorg, heeft de provincie geen subsidieverzoek ontvangen en dus betekent dat dat dit voor haar niet aan de orde is. Zij gaat er dan ook van uit dat het op een goede manier geregeld wordt en indien er ooit weer een subsidieaanvraag voor een project binnenkomt zal dat indien nodig eerst aan de commissie ter goedkeuring worden voorgelegd. Het voorliggende voorstel voldoet aan de voorwaarden voor subsidieverlening uit het Fonds zorg. Probleem is echter dat het bedrag hoger is dan datgene waar het college zelf over mag beslissen, zodat de commissie om advies gevraagd moet worden. In dit geval levert subsidiëring geen problemen op voor anderen, want de fondsen zijn omgezet in kredieten en dat betekent dat als er aan het einde van het jaar geld over is uit een krediet dan vloeit dat terug naar de algemene middelen. Dat betekent ook dat er geen andere projecten hoeven te worden geschrapt. Indien besloten wordt om het bedrag van € 75.000,- per jaar uit de post Onvoorzien te halen, dan zal een deel van de kredieten aan het einde van het jaar teruggestort worden in de algemene middelen, zodat er sprake is van de vestzak-broekzakconstructie. Het is dus verstandig om het geld, zoals de staten dat gereserveerd hebben in bepaalde kredieten te gebruiken voor de doelen waarvoor de staten het geld bedoeld hebben. Als het gaat over decentrale huisartsenposten, merkt zij op dat het hier een verband van de huisartsen zelf betreft, maar als er dingen gebeuren bij de huisartsenposten waarvan zij denkt dat het niet goed gaat, dan zal spreekster zich er wel mee bemoeien ondanks dat dit niet tot haar bevoegdheden behoort.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat in deelproject 2 de ontwikkeling van structurele diensten, praktijkbeheer, praktijkondersteuning en praktijkadviesring worden genoemd, teneinde de veranderingen te waarborgen. Dergelijke zinnen bevatten een abstractieniveau waardoor zij niet weet waar het over gaat. In Gelderland bestaat een heel grote dokterspost die vanuit Den Haag voor practical nurses en coördinatie ondersteuning krijgt, dus het is te mager om te zeggen dat het geen provinciale verantwoordelijkheid is. Het is immers een politieke keuze om geld te geven teneinde de Drentse burger goed te bedienen. Het subsidiëren in het kader van dit voorstel betreft wel het geven van geld aan eigen ondernemers, te weten de

huisartsen, die er goede dingen voor doen ten behoeve van de burger. Dat betekent wel dat de provincie ook moeite moet doen om inzicht in deze materie te houden en zich er niet vanaf kan maken door aan te geven geen verstand te hebben van huisartsenzorg.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat zij instemt met wat mevrouw Ceelen naar voren brengt. Het enige dat nu op tafel ligt is een voorstel om voor alle Drenten goede waarborgen te bieden voor huisartsenzorg in de provincie Drenthe, zodat een tekort kan worden voorkomen. Dat is blijkbaar een gedeelde zorg. Kijkend naar de toekomst dan zal in Drenthe ook gebruik kunnen worden gemaakt van regelingen ten behoeve van practical nurses, maar waar het nu om gaat is dat nu een veranderingsproces in gang kan worden gezet. Van alle commissieleden heeft spreekster begrepen dat wordt ingestemd met dit voorstel. Precedentwerking wordt voorkomen als er projecten zijn die voldoen aan datgene wat de provinciale fondsen aan criteria hebben. De evaluatie zal plaatsvinden in het laatste deel van het project in de fasen 5 en 6. De betrokkenheid van de Drentse gemeenten zal natuurlijk aanwezig zijn, aangezien de huisartsen in de gemeenten wonen. Spreekster heeft er geen zicht op in hoeverre alle gemeenten een bijdrage hebben toegezegd.

TWEEDE TERMIJN

De heer IETSWAART dringt erop aan om dit in een vroegtijdig stadium af te stemmen met gemeenten, teneinde vast te stellen of deze mee willen financieren aan de oplossingen die dan op tafel komen.

De heer VAN DER SCHOOT merkt nogmaals op dat als € 150.000,- wordt gegeven, er wel een goede onderbouwing moet zijn, inclusief een plan van aanpak waar het geld aan uitgegeven wordt. De fasen waarin het een en ander is verwoord hebben een zodanig abstractieniveau dat dit moeilijk te begrijpen is. Spreker heeft daarnaast gevraagd naar evaluatiemomenten, aangezien deze commissie heeft vastgesteld dat er vraaggestuurd gewerkt moet gaan worden en dan dient bij evaluaties te worden nagegaan in hoeverre het geld van de provincie goed is besteed. Het projectvoorstel dat in de leeskamer lag, vindt spreker onvoldoende als het gaat om de getalsmatige

onderbouwing van datgene waar de provincie haar geld aan uitgeeft.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt of de provincie haar plan van aanpak voor dit project wellicht kan afstemmen op wat hiertoe al in andere provincies, zoals Gelderland, is gedaan. Op die manier hoeft de provincie Drenthe niet zelf het wiel weer uit te vinden.

De heer GAASBEEK merkt op dat de rol van de gemeenten pas in de fasen 5 en 6 van het voorstel aan de orde komt. Spreker heeft altijd het idee dat ambtenaren zodanig schrijven dat politici eigenlijk op hun teksten geen kritiek meer kunnen hebben, maar dan moeten politici wel erg deskundig zijn om die teksten te kunnen begrijpen. Hij vraagt om meer heldere en eenduidige taal in ambtelijke stukken als het voorliggende.

De heer VAN HEUKELUM antwoordt dat de gedeputeerde er in haar beantwoording niet in is geslaagd om zijn mening over het voorliggende voorstel in een positieve richting om te buigen. Hij is dan ook eerder negatiever dan positiever over dit stuk. Hij vroeg zich in eerste termijn nog af of de gedeputeerde hem met betrekking tot de leefbaarheid van het platteland kon overtuigen om toch in te stemmen met dit project, maar zijn bezwaren zijn niet weggenomen. De kernvraag die hij had was wat er zou gebeuren als de provincie hieraan niet meedoet. Verder heeft hij gevraagd of de zorgverzekeraars niet mee willen betalen. Immers, een goede spreiding van huisartsenzorg in de provincie is een taak en plicht van de zorgverzekeraars en niet van de provincie. Spreker heeft geen zin om taken te financieren die niet tot die van de provincie behoren, maar tot die van de zorgverzekeraars. Hij vindt dan ook dat de verzekeraars hun verplichtingen moeten nakomen. Hij begrijpt van de gedeputeerde dat er niet eens onderhandelingen tussen zorgverzekeraars en de DHV zijn gevoerd en daarom is het nog onduidelijk of de zorgverzekeraars willen betalen en welk bedrag zij willen betalen. De provincie loopt nu als eerste voor de muziek uit door aan te geven te willen betalen, ondanks dat het niet tot het takenpakket van de provincie behoort. Vanuit het belang van de leefbaarheid van het platteland is spreker niet ongenegen om mee te financieren, maar dan niet eerder dan nadat duidelijk is of en zo ja, welk bedrag de zorgverzekeraars mee

willen financieren. Kijkend naar fase 5 en fase 6 merkt de gedeputeerde op dat daarvoor nog geen aanvraag binnen is gekomen. Dat vindt spreker veel te gemakkelijk, want als er geen geld voor fase 5 en fase 6 is, wat gebeurt er dan? Spreker vindt dan ook dat de gedeputeerde best wat duidelijker en helderder over dit aspect van het voorstel mag zijn.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat nu een voorstel voorligt voor een planontwikkeling. Het tweede punt dat er straks moet komen zijn de oplossingen die in het plan van uitvoering dienen te zijn opgenomen. De gedeputeerde zegt dat er geen subsidieverzoek voor fase 5 en fase 6 is gekomen. Spreker geeft aan dat het hier gaat om oplossingen in de medisch-curatieve zorg in de eerste lijn. Dat is geen zaak van de provincie, maar van de zorgverzekeraars en daar moet de provincie vanaf blijven. Het standpunt dient dus te zijn dat fase 5 en fase 6 geen taken van de provincie bevatten.

Mevrouw KEMPE geeft aan dat zij positief blijft staan tegenover dit stuk. Weliswaar is het geen provinciale taak, maar zij voelt zich wel medeverantwoordelijk voor de gezondheidszorg in deze provincie en roept de gedeputeerde op alert te blijven op de ontwikkelingen die zich op dat gebied voordoen.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat de reden die mevrouw Kempe geeft ook de reden is geweest voor het college om met dit voorstel te komen. De heer Van Heukelum merkt op dat hij liever had gehad dat de provincie naar de zorgverzekeraars had doorverwezen. Spreekster wijst er in dat verband op dat dit project veel meer kost dan het bedrag van € 150.000,--, want dat andere geld moet ook ergens vandaan komen. Het project kan dan ook niet starten als andere partijen daar niet aan bijdragen. Daar waar provinciale financiering voor gevraagd wordt is een gedeelte van de fasen 2, 3 en 4 en niet voor de laatste twee fasen. Dat betekent dat daar impliciet mee wordt gezegd dat de financiering van de laatste twee fasen door anderen opgepakt moet worden. Hoe dat laatste gebeurt kan van tevoren niet gezegd worden, want dat betreft specifiek maatwerk voor Drenthe en vloeit voort uit datgene wat in de voorgaande fasen is gebeurd. Natuurlijk wordt daarbij ook gekeken naar de uitvoering van projecten elders

in Nederland, zodat het wiel in deze provincie niet opnieuw wordt uitgevonden. De ervaringen die elders zijn opgedaan worden dan ook meegenomen. De situatie hier is echter wel anders dan in Amsterdam en Noord-Brabant. Naar aanleiding van de opmerkingen van de heer Van der Schoot merkt zij op dat de evaluatie volgt in het kader van de besteding van de fondsen, want in de fondsenverantwoording zit ook de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het project besloten, evenals wat de resultaten van het project zijn. Als de heer Van der Schoot aangeeft dat dit stuk niet goed genoeg is onderbouwd, dan verschilt zij daarover met hem van mening.

Spreekster betreurt het dat de heer Van Heukelum haar beantwoording in eerste termijn onbevredigend vindt. Het gaat het college net als de heer Van Heukelum om de leefbaarheid van het platteland. Daarbij speelt het punt dat het college het belangrijk vindt dat in het kader van de toenemende vergrijzing en het steeds ouder worden van de bevolking, ouderen die meer zorg nodig hebben niet in grote instituten zitten maar straks in hun eigen wijk of dorp zullen kunnen blijven wonen. Het is in een dergelijk stelsel essentieel dat ook de huisarts binnen bereik blijft en dat heeft voor spreekster te maken met de visie van het college op de toekomst van Drenthe. Als er dan een project komt waarbij een bijdrage van de provincie wordt gevraagd, dan denkt spreekster dat het niet alleen moet blijven bij mooie woorden, maar dan moet de provincie daar ook wat voor over hebben. Als het dan ook nog eens een keer past binnen de criteria van de fondsen die de staten hebben vastgesteld, dan kunnen instellingen als de DHV daar een beroep op doen en dat is een goede onderbouwing van de provinciale participatie in dit project.

De heer VAN HEUKELUM kan zich niet vinden in de argumentatie van de gedeputeerde. Hij had gevraagd wat er zou gebeuren als de provincie niet mee zou doen, aangezien het primair geen provinciale taak betreft. Spreker heeft namelijk wel meer zorgen om het platteland dan de bezorgdheid betreffende de huisartsenzorg alleen. Immers, indien een landelijke supermarktketen zou vragen om een provinciale bijdrage voor het vestigen van supermarkten in de dorpen in Drenthe dan is dat ook een reële vraag die de leefbaarheid op het platteland raakt, maar dat wil nog niet zeggen dat de provincie daar ook aan bij

moet dragen. Het gaat er dus om dat de zorgverzekeraars een verplichting hebben om ervoor te zorgen dat er op het platteland een goede huisartsenzorg is. Spreker constateert dat er blijkbaar niet met de DHV gepraat is over wat er gebeurt als de provincie niet bijdraagt en waarom de zorgverzekeraars niet of geen hoger bedrag willen bijdragen. Het vorenstaande betekent dat hij een negatief advies uitbrengt ten aanzien van het voorliggende voorstel.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat bij de algemene beschouwingen is vastgesteld dat er een sociale kaart van Drenthe zou worden opgesteld, teneinde de knelpunten in het sociale stelsel in Drenthe over het voetlicht te brengen. Vervolgens zal de provincie vaststellen in hoeverre er beleid moet worden gevoerd ten aanzien van die knelpunten. Dat betekent dat feitelijk al in november 2002 is gezegd dat de provincie zich het sociale domein toerekent.

De heer VAN HEUKELUM merkt op dat het daar niet om gaat. Het gaat om de principiële kwestie dat het aan de zorgverzekeraars is om een project als het voorliggende volledig te financieren en niet aan de provincie. Blijkbaar is die poging niet eens door het college ondernomen.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat zij kennelijk de heer Van Heukelum niet heeft kunnen overtuigen en stelt daarom op dit punt een verschil van mening vast.

De VOORZITTER stelt vast dat de commissie met uitzondering van de VVD-fractie ten aanzien van het voorliggende projectvoorstel een positief advies uitbrengt aan de staten.

8. Statenstuk 22, Artists in residence

De heer GAASBEEK merkt op dat de vestiging in een voormalige zuivelfabriek een erg creatieve vondst is. De argumenten 1 tot en met 6 in het stuk om provinciale financiering mogelijk te maken, vindt hij er wel wat met de haren bij gesleept, nu het project zelf financieel niet sluitend is. Wat zal er na afronding van fase 1 nog van de provincie worden gevraagd als de andere fasen in beeld komen? Is er sprake van een opneinde-financiering? Hij is toch voorstander van de financiële ondersteuning van dit project en dat baseert

hij op het volgende. Al in 2001 is het college erg betrokken geweest bij dit project en de voorbereiding ervan. De gemeente Meppel heeft zorg gedragen voor de restauratie van de voor Nijveen karakteristieke schoorsteen van de zuivelfabriek. De leerlingen van de basisscholen hebben ook al in 2001 acties opgezet om aan gelden te komen voor dit project, waar de plaats Nijveen terecht trots op is. Dit alles met elkaar maakt dat de initiatiefnemers succes moet worden toegewenst als het gaat om de uitvoering van dit creatieve project en wat spreker betreft krijgt dit project dan ook zijn steun.

De heer ZOMER vindt dit ook een sympathiek voorstel waarmee hij graag akkoord gaat. Hij is het met de heer Gaasbeek eens dat de argumentatie voor financiering van dit voorstel hier en daar behoorlijk is opgeblazen. In het stuk wordt gesproken over een stichting in oprichting en hij vraagt of die stichting inmiddels perfect is, want dat is een voorwaarde om subsidie te kunnen verstrekken. Spreker zit nu een jaar of vier in deze commissie en daar is hij moe van geworden. Zijn vraag is of hij nu ook behoort tot de doelgroep van culturele rustzoekers die gebruik kan maken van een appartement in dit gebouw? Doet de provincie hier aan gesubsidieerde appartementenverhuur?

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat dit project getuigt van ambitie op het terrein van cultuur en dat heeft deze provincie nodig. Alleen daarom is zij al positief over dit voorstel. De heer Zomer had het over rustzoekers en zij hoopt dat die mensen niet komen met de bedoeling om in Drenthe in te dutten, want anders wordt het nooit bruisend in deze provincie. De argumenten die voor dit voorstel naar voren worden gebracht zouden omgezet moeten worden naar concrete en evalueerbare doelstellingen, zodat ook na fase 1 geëvalueerd kan worden. Dit project past goed bij het volgende agendapunt en spreekster gaat hiermee dan ook akkoord.

Mevrouw DIRKS merkt op dat zij al lezende erg enthousiast voor dit project is geworden en wordt niet moe van dergelijke goede voorstellen. Dat betekent echter nog niet dat zij politiek gezien instemt met dergelijke voorstellen, want voor politieke instemming spelen ook andere argumenten een rol dan alleen haar persoonlijk enthousiasme.

Daarbij heeft zij zich afgevraagd welke criteria zijn gehanteerd bij andere mooie dingen die in het verleden door de provincie zijn gefinancierd. Daarbij hing het altijd af van de financiering, want indien een project werd gefinancierd vanuit een regulier fonds voor kunst en cultuur, dan werden daarbij altijd duidelijke en toetsbare criteria van Drents belang en vernieuwing aangelegd. Dit voorstel wordt echter gefinancierd vanuit de post Onvoorzien en dan worden er kennelijk opeens andere criteria aangelegd. Dat vindt zij niet helemaal terecht en zij vraagt de gedeputeerde hoe zich dat dan verhoudt tot andere criteria. Een van de criteria die een rol speelt is dat het goed is om mooie dingen te financieren en te zorgen dat mensen kunnen genieten van kunst en cultuur. Het honoreren van een initiatief is goed, maar het initiatief dient ook in stand te kunnen blijven en dus dient er van een gezonde exploitatie sprake te zijn. Spreekster zou vanuit haar enthousiasme graag instemmen met dit voorstel, maar daarbij maakt zij wel voornoemde politieke kanttekeningen. Haar instemming hangt dan ook af van de beantwoording van de gedeputeerde.

De heer KLEIN NULENT heeft vorige week in de krant gelezen dat er meer aandacht voor het Drents cultureel erfgoed moet komen. Feit is dat er nu een voorstel voorligt waarbij het gaat om een onderdeel van dat erfgoed. Het lijkt hem een goede zaak dat aan dit erfgoed een passende bestemming wordt gegeven en wat voorligt is dan ook een bijzonder goed initiatief. Op deze manier wordt een pool ontwikkeld van waaruit bestaande en nieuwe kunst en cultuur zich verder kunnen ontwikkelen en dat in een unieke omgeving die zijn invloed zal doen gelden op de kwaliteit van de kunst. Van de provincie is € 45.600,-- gevraagd als bijdrage in de kosten van de verbouwing van het gastenverblijf en de presentatieruimte. Dat dient als zodanig ook te worden opgenomen in het advies en anders wil hij een toezegging van de gedeputeerde dat daar het geld ook voor bestemd is. Voor spreker is het van belang dat de ruimten ook als zodanig beschikbaar blijven en niet verloren tot verblijven voor vaste bewoners of werkplaatsen die het publieke karakter geweld aandoen.

De heer VAN DER SCHOOT vindt dit een sympathiek voorstel, waarmee vier vliegen in één klap worden geslagen.

Immers, het industrieel erfgoed wordt bewaard, er komen woon- en werkappartementen, er ontstaat een leuke productie- en presentatieruimte en er is rust en stilte te creëren. De argumentatie voor het voorstel is wel wat inflatoir van aard en erg hoogdravend. Spreker ziet daarvoor in de plaats liever een concrete doelstelling. Hij vraagt of de provincie voornemens is om te gaan controleren of in die woon- en werkappartementen wel datgene gedaan wordt waarvoor het bestemd is en niet dat er in die appartementen niets meer gebeurt wat met kunst en cultuur te maken heeft. Graag zou hij daar wat meer duidelijkheid over krijgen.

De heer BOMHOF vindt het een sympathiek voorstel. Het is een goed initiatief, waarbij kunst, cultuur en het cultuurhistorische belang van het gebouw goed met elkaar worden gecombineerd. Spreker heeft wel een vraag met betrekking tot de exploitatie op de langere termijn. De provincie steekt veel geld in de verbouwing en de inrichting en er wordt aan programmeringssubsiëring gedaan, zodat kunstenaars een tijd in dit gebouw kunnen verblijven. Op de langere termijn zou bijvoorbeeld een marketingplan voor de komende jaren niet hebben misstaan. Op pagina 1 gaat het over het uitnodigen van kunstenaars als gast en dit jaar wordt ook het driehonderdvijfigjarig bestaan van het provinciaal bestuur van Drenthe gevierd. Hij stelt voor om jonge kunstenaars uit te nodigen om het nodige van Drenthe in het jaar 2003 vast te leggen, zodat een en ander voor het nageslacht wordt bewaard. Hij hoort graag de mening van het college hierover.

De heer WENDT vindt dit ook een sympathiek voorstel. Hij vraagt waarom het geld uit het budget Onvoorzien wordt gehaald en waarom niet uit een van de andere kredieten op dit terrein. Heeft dat met de criteria te maken? De behoeftepeiling vindt op dit moment nog plaats. De vraag is of er wel behoefte aan deze appartementen is, of wordt er straks verbouwd voor een aantal lege ruimten die drie kwart van het jaar leeg zullen blijven staan? Hij hoopt dat het bij een verbouwing voor € 114.000,-- in drie fasen zal blijven. Het leek spreker vrij goedkoop en hij roept anderen op om ook binnen dit budget te gaan verbouwen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat er € 45.600,-- wordt gevraagd voor de verbouwing van het gastenverblijf, terwijl is aangevraagd om

het Actieprogramma cultuurbereik voor € 16.000,-- bij te laten dragen aan de exploitatie. Zowel de verbouwing als de exploitatie moeten bekostigd worden uit subsidies van overheden en fondsen. In hoeverre zijn deze subsidies en fondsen al toegezegd, want de eerste twee jaar rust de exploitatie vooral daarop. Hoe denkt de organisatie na twee jaar de exploitatie zonder subsidies rond te krijgen? Verder blijkt uit de begroting dat degene die van de voorziening gebruikmaakt alleen nutsvoorzieningen hoeft te betalen. Dat vindt spreker eigenlijk heel weinig en als kunstenaars gesponsord worden dan kunnen zij wellicht meer betalen. De bedoeling van het gastenverblijf is dat kunstenaars uit binnen- en buitenland elkaar zullen stimuleren, maar het gaat hier om toelagen voor kunstenaars in opleiding. Spreekster vraagt zich af in hoeverre daarbij een stimulans uitgaat van buitenlandse kunstenaars. Zijn er buitenlandse kunstenaars die in Drenthe komen, dan zal iemand toch het niveau van een Van Gogh moeten hebben om daarvan een stimulans te krijgen?

Mevrouw BRINK antwoordt dat het een winstpunt zou zijn als hier kunstenaars met het niveau van een Van Gogh zouden komen. De provincie zal niet bij gaan dragen in de exploitatie, want dat doet de provincie bij geen enkel museum. Dat betekent dat er ook niet wordt bijgedragen in de programmering. De organisatie heeft een aanvraag gedaan bij het Actieprogramma cultuurbereik die op dit moment wordt bekeken. De PvdA is enthousiast om op deze manier kunst en cultuur te stimuleren. Kunstenaars die in het gebouw verblijven, wonen daar niet langer dan één kwartaal. Het is absoluut niet de bedoeling om daar te zorgen voor permanente huisvesting van kunstenaars tegen enkel de kosten van de nutsvoorzieningen. Het leuke van Artists in residence is dat er sprake is van een kunstenaarskolonie waarin kunstenaars slechts gedurende een periode van één kwartaal verblijven. Het gebouw wordt dus een tijdelijke residentie, waarbij kunstenaars de gelegenheid krijgen om te exposeren, en vanuit een stuk rust en ruimte te werken aan hun creaties. De OSD-fractie sprak over een open einde in de financiering van het voorstel. Daar is echter geen sprake van omdat de provincie nu € 45.000,-- aan deze fase besteedt en de tweede fase pas volgt nadat de eerste fase is geëvalueerd.

De heer GAASBEEK vraagt naar de financiering van de exploitatie op de wat langere termijn. Hij heeft de gedeputeerde al horen zeggen dat de provincie daarbuiten blijft, maar hij vindt het begrote bedrag voor de verbouwing wel erg laag en vraagt zich af of daar toch nog meer achterweg zal komen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de deelnemers zelf ook ontzettend veel aan het gebouw hebben gedaan. Er komen ondertussen ook kunstenaars die helpen bij de verbouwing, dus dat is de reden dat het een stuk goedkoper kan. Zij merkt op dat er nog geen termijn is vastgesteld waarbinnen de stichting in oprichting een feit is. Er is gesproken over de term culturele rustzoekers, maar dat moeten dus wel kunstenaars zijn die zich door de rust van het Drentse landschap laten inspireren voor hun artistieke creaties. Het is dus niet bestemd voor rustzoekende Drentse burgers, maar om mensen die beginnend kunstenaar zijn en hebben laten zien dat zij een redelijk niveau hebben. Het kunstenaarscollectief dat in het gebouw woont, bepaalt welke kunstenaars in aanmerking komen om een periode in het collectief te participeren, dus het is niet aan de orde dat rustzoekende en kunst- en cultuurminnende burgers een kwartaal lang in het gebouw van een culturele vakantie kunnen genieten. Vastgesteld is dat er vraag van de kant van beginnende kunstenaars is om in een dergelijke ambiance een kwartaal lang in alle rust iets te produceren. Er is ook afgesproken dat na die drie maanden in de Kaashal van het gebouw geëxposeerd gaat worden, zodat zichtbaar is wat de kunstenaar in die periode geproduceerd heeft. Spreekster geeft dus graag de ruimte aan dit voorstel om te laten zien wat er in Drenthe op het gebied van kunst en cultuur mogelijk is. Na de eerste fase zal er een evaluatie komen en dan kan er gekeken worden of hiermee iets wordt gegaan. Dit voorstel behelst niet enkel het financieren van mooie dingen, maar ook het versterken van uitingen van kunst en cultuur, het behoud van industrieel erfgoed en het nodigt tevens uit tot uitbouw van het cultuuroerisme. Dit zijn allemaal argumenten om in te stemmen met dit voorstel. Het voorstel om dit te financieren uit de post Onvoorzien komt omdat de provincie hier geen apart fonds voor heeft en dit voorstel meerdere onderdelen behelst. Spreekster hoopt dat dit voorstel eraan kan bijdragen dat dit in Drenthe nog eens een tweede Van Gogh

oplevert. Het voorstel van de heer Bomhof over het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur van Drenthe vindt spreekster een goed voorstel die zij ook zal meenemen in haar besprekingen met de kunstenaars van Arts in residence. Wellicht dat zij dat voorstel ook breder zal kunnen uitzetten in de provincie.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF vraagt of de gedeputeerde zicht heeft op de exploitatie van deze stichting in oprichting voor de komende jaren. Het zou heel zuur zijn als er geld in een verbouwing wordt gestoken terwijl daar niet op een wat langere termijn van kan worden geprofiteerd. Daarbij denkt spreker niet alleen aan de kosten voor huisvesting van de kunstenaars, maar ook de lasten die er zijn voor een dergelijk behoorlijk pand in de reguliere exploitatiesfeer.

De heer KLEIN NULENT is akkoord met het voorstel. Hij ondersteunt het voorstel dat de heer Bomhof heeft gedaan ten aanzien van het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur. Wellicht kan de commissie over drie of vier jaar worden uitgenodigd als er een goede expositie plaatsvindt.

Mevrouw VAN DIJK vraagt om meer concrete en objectief toetsbare doelstellingen, want de argumenten klinken op zich fantastisch maar zijn zo abstract dat zij eigenlijk niet toetsbaar zijn. De vraag is dan ook hoe er geëvalueerd gaat worden en wat er minimaal bereikt moet zijn wil de provincie dergelijke financieringen blijven uitvoeren. Indien getoetst kan worden welke doelstellingen zijn bereikt, dan kan er bij een volgende aanvraag beter vooraf worden aangegeven wat er van zoiets kan worden verwacht en dat het verantwoord is om er geld voor vrij te maken. Het voorstel van de heer Bomhof over het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur is op zich goed, maar de vraag is hoe dat voorstel uitgevoerd moet gaan worden. Bovendien weet zij niet of uitvoering van dit voorstel een voorwaarde is voor subsidiëring van dit project, of wil de VVD-fractie daar een apart bedrag voor uittrekken?

De heer BOMHOF merkt op dat het in het kader van de viering van het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur zaak is om een aantal activi-

teiten te ontwikkelen. Dit jaar is bovendien het Van Gogh-jaar en in dat kader stelt hij voor om jonge kunstenaars zaken te laten vastleggen in Drenthe, waardoor later kan worden vastgesteld hoe de situatie in het jaar 2003 in Drenthe was. De provincie kan dit project kopen in het kader van het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur in Drenthe, want daar past dit voorstel goed in.

Mevrouw DIRKS zet graag haar enthousiasme om in politieke instemming met dit voorstel, nu de gedeputeerde een bevredigend antwoord heeft gegeven op de vragen die zij in eerste termijn nog had. Als de provincie komt met nieuwe initiatieven dan voldoen oude criteria niet langer, omdat dit initiatief verder gaat dan alleen maar het bevorderen van kunst en cultuur. Dit voorstel heeft dan ook een breder bereik. In het beleid dient er dan ook ruimte te zijn voor vernieuwing en moet het beleid niet zo worden dichtgetimmerd dat dergelijke initiatieven geen kansen meer krijgen. Daarbij stelt zij wel dat wanneer er wordt geëvalueerd, van tevoren bekend moet zijn aan de hand van welke criteria er geëvalueerd gaat worden. De gedeputeerde heeft haar overtuigd van de politieke argumenten om met dit voorstel in te stemmen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN onderstreept het verhaal van de heer Bomhof over de exploitatie, want als over twee jaar de exploitatie sluitend moet zijn zonder dat er subsidies worden gegeven terwijl er geen kunstenaars komen, dan kan er wellicht een bed- en breakfasthotel van het gebouw worden gemaakt en kan de provincie het bedrag van € 45.000,- terugvorderen. Spreekster weet niet of de kunstenaars van Arts in residence kan worden gevraagd om in het kader van het 400-jarig bestaan van het Drents provinciaal bestuur, kunstwerken te maken waarmee Drenthe in 2003 wordt uitgebeeld. Immers, de beginnende kunstenaars krijgen beurzen en krijgen dus via hun opleidingen kunstopdrachten. Wellicht dat de provincie door middel van deze subsidies ook opdrachten kan geven aan die studenten?

De heer VAN DER SCHOOT vraagt om de argumentatie voor dit voorstel te concretiseren ter wille van evalueerbare en objectief verifieerbare doelstellingen. Gehoord de discussie vraagt hij zich wel af wat de provincie kan doen als er een

geschil ontstaat met een kunstenaar die na verloop van het kwartaal niet weg wil uit het woon-werkappartement in de residentie.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de kunstenaars een contract krijgen voor drie maanden en dan weg moeten.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat dit duidelijk is. Verder heeft hij waardering voor het voorstel.

De heer GAASBEEK merkt op dat dit voorstel een prima voorzet is voor de noordelijke ambitie. Hij stemt in met het voorstel.

De heer ZOMER merkt op dat de stichting nog niet perfect is. Als hij het project leest wordt er gesproken over twee rechtspersonen, namelijk de coöperatie "De Venen" en de stichting in oprichting. Dat zijn twee verschillende dingen en de vraag is aan wie de subsidie wordt gegeven. De coöperatie is eigenaar van het gebouw en gaat de verbouwing uitvoeren, terwijl de stichting het gebouw gaat exploiteren. Als het college ervoor kiest het geld aan de stichting te geven, dan wil spreker als eis stellen dat die stichting perfect moet zijn. Bovendien zou die stichting een breder draagvlak moeten hebben dan slechts twee personen. Onder punt 4 staat vermeld dat het appartement de laatste drie maanden van het jaar open staat voor incidentele, individuele gebruikers, waarbij wordt gedacht aan studenten, schrijvers of journalisten, maar ook culturele rustzoekers en andere geïnteresseerden. Dat lijkt erop alsof heel Nederland daar terecht kan, terwijl de gedeputeerde dat criterium veel nauwer interpreteert. Het voorstel van de heer Bomhof komt op hem over alsof er nog nooit iets van Drenthe is vastgelegd. Echter, er zijn elke dag kunstenaars bezig die wat van Drenthe vastleggen.

De heer BOMHOF merkt op dat het er niet om gaat dat er veel wordt vastgelegd en dat er nog meer moet worden vastgelegd, maar het gaat om de verbanden die er kunnen worden gelegd met de festiviteiten rondom het 400-jarig bestaan van het provinciaal bestuur in Drenthe. Met dit project kan er een bijzonder goede uitstraling worden gegeven aan kunst in relatie met het 400-jarig bestaan.

(De heer Van Heukelum verlaat de vergadering)

Mevrouw BRINK antwoordt dat het werkbezoek aan de residentie al veel eerder kan dan over drie of vier jaar en zij zal proberen om nog voor het einde van dit jaar een werkbezoek door deze commissie te laten organiseren. Dat werkbezoek dient dan samen te vallen met het einde van een kwartaal, zodat een jonge en veelbelovende kunstenaar zijn expositie kan laten zien. Over een aantal jaren kan worden getoetst of er elke drie maanden een kunstenaar in de residentie heeft verbleven en daar is het college niet zo bang voor, want die vraag is er zonder meer aan de kant van de kunstenaars en komt dus niet zozeer bij de provinciale overheid weg. Het is niet voor niets dat dit soort initiatieven in het gehele Noorden wordt gesteund, want ook in Groningen is er al een aantal van dergelijke projecten en die lopen erg goed. De doelstelling van dit project en de onderliggende argumentatie is echter veel breder en het project is dan ook zo toetsbaar mogelijk. Het gaat om kunstenaars die de gelegenheid krijgen om in de residentie te werken en te wonen gedurende een kwartaal.

Mevrouw VAN DIJK geeft aan dat bij duidelijk evalueerbare doelstellingen, het de komende jaren voor deze commissie veel makkelijker wordt om hieraan met meer vertrouwen geld ter beschikking te stellen.

Mevrouw BRINK antwoordt op de vraag van het CDA naar de stichting, dat zij hier nog eens naar zal laten kijken en dat zij geen geld zal laten overmaken aan een stichting waarin zij geen vertrouwen heeft. Op de vraag van de heer Bomhof over de exploitatiekosten over meerdere jaren antwoordt zij dat de provincie inzicht heeft in de exploitatiekosten over meerdere jaren, gebaseerd op cijfers. Bovendien beschikt het project ook over een werkplan.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem instemt met het voorliggende voorstel, zodat de status van dit stuk kan worden gewijzigd in een A-stuk waarover geen discussie in de statenvergadering meer plaats hoeft te vinden.

9. Statencommissiestuk van 23 januari 2003, kenmerk 4/6.12/2003000641, Noordelijke ambities cultuur 2005-2008

De heer ZOMER merkt op dat dit stuk het Noorden aan rijksmiddelen voor cultuur moet helpen. Dat is de laatste tijd niet gelukt, ondanks de vele middelen die beschikbaar waren. Op dit moment is er van de kant van het Rijk minder geld beschikbaar en daarom dient er een goed stuk te worden neergelegd. Het voorliggende stuk is zeer beschrijvend. Uitvoerig wordt beschreven wat er zoal is en al lezend komt hij tot de conclusie dat de opsomming niet uitputtend is, want een aantal zaken staat er gewoon niet in. Zo wordt er melding gemaakt van het Drents archief, maar hij mist het Gronings en Fries archief. Verder mist hij de Taaltheaternacht, terwijl Drenthe toch al karig in dit stuk naar voren komt. Hij adviseert de opstellers van dit stuk om nog eens te kijken of alle culturele uitingen in Drenthe wel in beeld zijn gebracht. Het stuk moet ambitieus zijn, maar spreker vraagt zich af of mensen in Den Haag plat vallen voor dit stuk.

Mevrouw BRINK merkt op dat de provincie State of Art niet zelf heeft bedacht, want dit is iets wat iedere provincie moet doen. Verder dient in dit stuk te worden aangegeven wat de culturele infrastructuur op dit moment in Noord-Nederland behelst. Indien er wordt opgemerkt dat een aantal cultuuruitingen er niet in staat, dan bestaat er nog gelegenheid om het stuk op dat punt aan te vullen. In het eerste stuk wordt dus aangegeven wat er allemaal in Noord-Nederland is, terwijl het tweede stuk de provinciale visie bevat.

De heer ZOMER blijft erbij dat dit stuk niet uitputtend is en als dat zo blijft dan mist de provincie een kans om bepaalde zaken in Den Haag onder de aandacht te brengen. Voor wat betreft de visie zou hij toch wat sterker willen inzetten op het creëren van kunstvakopleidingen. Dat heeft namelijk een goede uitstraling en geeft de mogelijkheid voor een stuk werkgelegenheid en ambacht. Dat mist hij nog in het stuk. Als het gaat om showdance dan zal dat wellicht om de bedrijfsopleiding van Endemol gaan. Omdat er nu sprake is van een economische recessie schat spreker de kans dat de gewenste rijksmiddelen beschikbaar worden gesteld, niet erg groot. De provincie zal wel haar best daarvoor moeten doen en wellicht dat

decentralisatie van een deel van het Rijksmuseum voor de kunsten voor Drenthe een goede aanleiding biedt om meer geld van het Rijk te kunnen verwachten.

De heer BOMHOF vindt het voorliggende stuk een goede inventarisatie van het noordelijke cultuur-aanbod. De ambities in het stuk zijn vooral door de provincies Groningen en Fryslân ingegeven. Wat hem opvalt, is dat de ambities niet geheel stoelen op een behoefteanalyse. Er is namelijk onduidelijkheid over de behoefte in het veld. Hij vraagt zich af of het niet de kunstenaars en experts zelf zijn die dit de provincie aanbieden of dat dit voortkomt uit een behoefte in de markt. Wellicht dat daar nog eens naar kan worden gekeken. Verder is ook de financiële onderbouwing wat mager. De provincie wil namelijk wel wat, maar wat kost dit nu? Gezien het verzorgingsgebied van Noord-Nederland waar tien procent van de Nederlandse bevolking woont, is het de vraag of alle gewenste producties wel rendabel kunnen worden gemaakt. In het stuk mist hij voorts de link met het cultuurtoerisme. Het zou namelijk goed zijn om eens te kijken in hoeverre deze provincie met muzikale evenementen en theaterproducties aansluit bij de bestaande cultuurhistorische activiteiten in verband met bijvoorbeeld Ellert en Brammert en de Witte Wieven. Spreker zal hierop terugkomen op het moment dat de rijks gelden gaan vloeien, hoewel het op dit moment wel moeilijk zal zijn om € 1 miljoen aan rijks geld deze kant op te laten vloeien. De verdere uitwerking van de ambities in dit stuk dient dan ook pas te volgen op het moment dat duidelijk is of en hoeveel rijks geld er wordt verkregen en hoeveel de provincie daar zelf aan kan bijdragen.

Mevrouw CEELLEN merkt op dat de hele ochtend al wordt gesproken over concrete doelen, marketing en werkplannen. Spreekster merkt op dat voorliggende notitie het doel in zich heeft om een goed cultureel klimaat te ontwikkelen in Drenthe. De noordelijke convenantpartners, te weten Fryslân, Groningen en Drenthe en de twee steden hebben gemeend een goede aanzet te geven. Er heeft een goede samenwerking tussen deze partners plaatsgevonden en dat Drenthe wat minder uit de verf komt als de rest is logisch, aangezien deze provincie ook wat kleiner is. De partners vullen elkaar bovendien goed aan, zodat iedere partner zijn eigen sterke punten naar voren kon

laten komen. In die zin is het redelijk ambitieus dat alle partners de ruimte kregen. Zij vraagt zich af waar dit stuk voor is en hoe dit tot stand is gekomen. Het stuk is op een interactieve manier tot stand gekomen aangezien de partijen uit het veld goed met de overheden hebben kunnen spreken en daar hun aanbevelingen hebben kunnen neerleggen. In februari 2003 kon iedereen nog zijn reacties geven en daar wordt ook gebruik van gemaakt, zodat er op 24 maart 2003 een goede definitieve versie naar Den Haag kan worden gezonden waarin alle reacties verwerkt zijn. Daarbij vraagt zij zich af voor wie de provincie dit nu doet, hoe het tot stand is gekomen en waarvoor de provincie dit doet. De zogenaamde onderlegger voor dit stuk is de State of Art van Noord-Nederland. Hierin zijn alle culturele zaken van het Noorden in kaart gebracht en er is een analyse gemaakt van de huidige culturele infrastructuur. Het gegeven dat de noordelijke infrastructuur ook kwetsbaar is en dat bepaalde disciplines slechts in een beperkt aantal voorkomen is logisch. Dat er hiaten in de infrastructuur zitten is ook wel duidelijk, aangezien het gaat om kleine provincies. Zo is er zeker behoefte aan het soort kunstopleidingen waar de heer Zomer over sprak en dat mogen de gedeputeerden van het Noorden dan ook wel wat zwaarder aanzetten. Het is vanzelfsprekend dat na 17 februari 2003 alle reacties uit het veld en van de commissies en de staten meegenomen zullen worden als inzet naar Den Haag. Spreekster heeft zojuist gehoord dat de provincie Fryslân hierover enthousiast is, terwijl ook Groningen vol lof is. Wat wil de provincie nu eigenlijk met dit stuk? Natuurlijk wil de provincie Drenthe handhaven wat er aan culturaanbod is en waar mogelijk dient dit kwalitatief uitgebreid te worden. Het moet een uitdaging worden en dat betekent dat bijzondere en vernieuwende initiatieven ondersteund moeten worden. Het is echter ook een uitdaging om tot nieuwe opleidingen te komen zoals de experimentele theateropleidingen. Daarnaast willen de provincies werken aan versterking van de culturele basisstructuur en moet er wat gedaan worden aan cultuureducatie, amateurkunst, jeugdtheater en investering in talenten. Dat is heel veel, dus de stelling dat het Noorden ambitieus is, vind spreekster in het voorliggende stuk goed neergelegd. In de pers was te lezen dat het cultureel erfgoed in Drenthe er slecht vanaf kwam en natuurlijk gaat de PvdA-fractie ervan uit dat het culturele erfgoed hierin ook een plaats zal

moeten hebben. Het is om die reden dat de gedeputeerde daar nog extra aandacht aan zal moeten besteden en een en ander in goede samenspraak met gemeenten moet regelen. Verder vraagt zij zich af hoe een en ander allemaal is georganiseerd. De vijf convenantpartners willen voor deze uitdaging een miljoen euro inzetten en vragen het Rijk om dat ook te doen. Met dit geld kan een noordelijk productiefonds worden ingesteld waaruit de instellingen subsidie kunnen krijgen. De concrete voorstellen daarvoor liggen er en daardoor zal het Noorden op grond van dit initiatief op cultureel gebied verder kunnen groeien. Bovendien lopen de vijf doelstellingen uit het eigen Drents cultureel programma parallel met al dit soort zaken. De sterkte van de programmering van de culturele accommodatie, het ruim baan maken voor culturele diversiteit, het investeren in de jeugd, het beter zichtbaar maken van het cultureel vermogen en culturele planologie komen er allemaal in terug. Daar kan niemand iets op tegen hebben. Ons Drents cultuurbeleid is dus herkenbaar in de noordelijke notitie en haar fractie ondersteunt het voorliggende stuk dan ook van harte en is blij dat dit cultureel profiel richting Raad van Bestuur gaat.

De heer KLEIN NULENT gaat ervan uit dat Emmen in 2004, op het moment dat er onder een nieuw kabinet een nieuw grotestedenbeleid gestalte zal krijgen, ook zal worden aangemerkt als grote stad en deel zal gaan uitmaken van dat beleid. Hij vraagt hoe de provincie daarmee omgaat.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN ondersteunt de vraag van de heer Klein Nulent en benadrukt dat het ook haar wens is dat Emmen deel zal gaan uitmaken van de dertig grote steden waarvoor een nieuw grotestedenbeleid zal worden geformuleerd in 2004.

De heer WENDT merkt op dat op pagina 1 van de toelichting staat dat het Noorden twee externe deskundigen heeft gevraagd, terwijl een van die deskundigen een statenlid is. Hij zou een statenlid niet bepaald durven aan te merken als een extern deskundige. Het tweede vraagteken heeft hij geplaatst bij het overleg dat heeft plaatsgevonden op 20 september 2002 waaraan een grote groep instellingen gehoor heeft gegeven.

Zijn eerste gedachte was dat daar dan niet het Drents Plateau en het Drents Landschap bij hebben gezeten gezien hun reactie, maar zij waren er wel bij en kennelijk is er met hun opmerkingen niets gedaan. Spreker verwacht dat deze instanties nu ook gereageerd hebben en hoopt dat er straks wel wat met hun opmerkingen gedaan gaat worden, zodat het cultuurtoerisme en het cultureel erfgoed betrokken gaan worden bij het begrip Cultuur. Er staat ook dat bedrijven zich graag vestigen op de plek waar veel cultureel aanbod is. Is het gebrek aan cultureel aanbod in het Noorden dan soms de reden dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) zoveel centra in het Noorden gaat sluiten? Wat hij hiermee wil zeggen is dat hij een dergelijke zin nogal opgeblazen vindt, alsof bedrijven zich voor hun vestiging voornamelijk laten leiden door het cultuuraanbod. Het stuk is verder vrij vlak en inhoudsloos en bevat een opsomming van wat er op dit gebied is. Er had wat hem betreft dan ook wel wat meer ambitie in mogen zitten. Dat het Noorden qua kunst en cultuuraanbod kwetsbaar is, is echt geen onderzoek waard. Voor de aanwezigheid van een kunstvakopleiding mag het Noorden zich wel in het bijzonder gaan inzetten. Hij vraagt zich af of het Rijk op basis van het voorliggende stuk een miljoen euro wil bijdragen. Hiervoor vindt hij de onderbouwing van het stuk te mager en het plan te weinig ambitieus. Het Noorden dient in dit stuk haar sterke punten te benadrukken en aan te geven wat hier gemist wordt, zodat dat als aanvulling kan worden binnengehaald.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN zat eerst met de status van dit stuk, aangezien de staten kaderstellend zijn en er nu advies wordt uitgebracht naar aanleiding van een stuk van het college, waarop ook de instellingen hebben kunnen reageren. Over het definitieve stuk dat naar Den Haag gaat en op grond waarvan er rijksmiddelen moeten worden beschikbaar gesteld, hebben de staten eigenlijk geen beslissingsrecht. In hoeverre wordt in dit stuk nog rekening gehouden met de herijking van het welzijnsbeleid, want de provincie zou vraaggericht gaan werken en daarvan merkt zij niets in dit stuk, want bij podiumkunsten en beeldende kunsten bestaat er niet eens een koopkrachtige vraag in het Noorden. Zij vraagt zich dan ook af in hoeverre er vraaggericht wordt gewerkt.

Verder bevat het stuk voor het grootste deel een inventarisatie en dat vindt spreekster nogal mager.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de inventarisatie niet iets is wat de provincie zelf heeft bedacht, maar dat het door het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCW) is opgelegd als voorwaarde. Er dient een stuk te worden aangeleverd waarin een inventarisatie is opgenomen van alles wat er in het Noorden is op het gebied van kunst en cultuur.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt voorts op dat in het Noorden per hoofd van de bevolking veel meer geld wordt uitgegeven aan kunst en cultuur dan in het westen. Tegelijkertijd wordt gevraagd om ook in dat fonds een bedrag te storten. Betekent dat nu dat het Noorden dubbel voor cultuur betaalt en er minder voor terugkrijgt? Verder vraagt zij zich af in hoeverre het Rijk bij de voorgestelde miljardenbezuinigingen hiervoor nog een miljoen euro beschikbaar wenst te stellen. Verder vindt zij in het stuk de Drentse cultuur relatief ondergewaardeerd en deze had best wat meer naar voren gebracht kunnen worden.

Mevrouw DIRKS sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Nieuwenhuizen over de status van dit stuk. Mevrouw Nieuwenhuizen heeft ook duidelijk gemaakt wat de plaats van commissie en staten in de besluitvorming hieromtrent is, ook in het kader van de dualisering. Belangrijk is voor haar dat er een aanzet wordt gegeven voor een nieuw cultuurbeleid, gebaseerd op de Rijkscultuurnota 2005-2008, dus het is best een grote verantwoordelijkheid om hierbij richtlijnen te geven voor het nieuwe cultuurbeleid. Daarbij kan nu nog niet in detail worden getreden. Zij heeft gezien dat het stuk uit twee delen bestaat namelijk een deel met een inventarisatie en een deel met een visie. Ook de visie van commissie en staten is van belang om een aanzet te geven voor het nieuwe cultuurbeleid en een inventarisatie. Zij neemt aan dat vanuit organisaties en culturele instellingen de hiaten in de inventarisatie zullen worden opgevuld. Zij is ook benieuwd op welke wijze de verschillende visies een plaats krijgen in het uiteindelijke advies en standpunt van de noordelijke portefeuillehouders en hoe de verschillende niveaus daarin terug te vinden zijn. In de inventarisatie had zij problemen met de constatering dat er op het

gebied van film weinig is, maar dat het voldoet aan de behoefte. Dat vindt spreekster nogal mager, want volgens de peilingen is er wel behoefte aan filmkunst en de artistieke vertaling van nieuwe media in de kunst- en cultuurnota. Verder mist zij in de inventarisatie het filmhuis in Emmen en zij maakt zich bezorgd of er straks in de grote megabioscoop nog plaats is voor het filmhuis. Is die ene avond filmhuisvoorstelling voor een plaats als Emmen wel voldoende? Op het gebied van film zijn er dus hiaten in het kunst- en culturaanbod. Ook bij filmproducties scoort het Noorden 0%, terwijl er veel meer is op het gebied van videokunst dan er op het eerste gezicht lijkt. In de visie wordt gesproken over het noordelijk productiefonds en daar kan zij wel wat mee. Ook heeft zij gekeken hoe er in de visie vernieuwing en ontwikkeling plaats kan vinden en dat vindt zij in het noordelijke productiefonds. Spreekster hoopt dat dit een aanzet kan zijn tot een noordelijk cultuurbeleid waar de provincies de komende jaren mee verder kunnen en waarbij er een voldoende basis is om de rijksoverheid zover te krijgen om hier rijks gelden in te steken. Zij is dan ook benieuwd naar het uiteindelijke advies dat er vóór 1 april aanstaande moet liggen. In alle stukken mist zij een eenduidige begripsomschrijving van kunst, cultuur en folklore. Dit zou wel eens belangrijk kunnen zijn om bepaalde stukken te kunnen lezen en te interpreteren. Er bestaan namelijk nog wel eens verschillen van inzicht over wat verstaan moet worden onder kunst en cultuur en daarom heeft zij behoefte aan een eenduidige definitie van wat als kunst en cultuur moet worden aangemerkt.

De heer GAASBEEK vindt dat het stuk een positieve geest uitademt. Hij vraagt waarom de stad Leeuwarden niet in de tijdplanning meedoet en waarom er weer twee externe deskundigen nodig zijn, terwijl er genoeg bekwame ambtenaren zijn om een dergelijk stuk op te stellen. Het is prima dat er rekening is gehouden met de reacties uit het veld, maar hij vindt het niet goed dat bij herhaling in het stuk staat dat de culturele infrastructuur in het Noorden kwetsbaar is. Dat hoeft in Den Haag maar een paar keer te worden gehoord, of de stelling zal daar luiden dat het zonde is om er geld aan te besteden. Het is een feit dat het Noorden minder subsidie krijgt op deze gebieden dan in de rest van het land en daarom is het goed dat er steeds meer samenwerking komt in het Noorden. Het wordt tijd dat het Rijk in de

gaten krijgt dat het Noorden toch wel in een uit-
hoek zit. Noordelijke samenwerking is in dit kader
bittere noodzaak. In de landelijke omgeving in het
Noorden zijn er relatief veel kunstenaars en de
provincie heeft regelmatig uit eigen middelen
bijgedragen aan cultuur. De heer Zomer zwen-
gelt een belangrijk facet aan, namelijk dat er kunst-
vakopleidingen moeten komen en dat het
Noorden zich op de jeugd moet richten. Hoe gaat
de provincie om met kunstenaars die elders uit
Nederland komen? Aangezien hiervoor
€ 1 miljoen beschikbaar wordt gesteld, dient er
een duidelijk beleidsplan voor te liggen, want
anders ontstaat er een culturele revolutie. Kan bij
de verbetering van de infrastructuur voor de film
RTV Drenthe worden betrokken? Hij vindt het
trest dat er zo weinig jonge kunstenaars instro-
men in de noordelijke cultuur, zodat het Noorden
zich wat meer op de jeugd moet richten. Dat het
Nationaal Hunebedden Informatiecentrum erbij
gesleept wordt, is iets waar hij slecht over te spre-
ken is, want dit wordt straks weer een project dat
tonnen gaat verslinden. Spreker vindt dat cultuur
op een andere manier gestimuleerd kan worden.

Mevrouw VAN DIJK merkt op dat cultuur in
Drenthe de manier is om de economie te verster-
ken en de werkgelegenheid op peil te houden. Dat
betekent dat er heel veel geld beschikbaar moet
komen en dan niet alleen van de kant van het
Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en
Cultuur (WVC) maar ook van het Ministerie van
Economische Zaken (EZ). Cultuurtoerisme is dan
ook een belangrijke poot en alles wat daarvoor
kan worden binnengehaald aan rijksmiddelen is
meegenomen. Spreekster geeft aan dat haar
bijdrage op papier in eerste instantie veel uitge-
breider was, maar omwille van de tijd zal zij deze
niet voorlezen, maar dit als bijlage aan de notulen
van deze vergadering toevoegen. Naast het voor-
stel voor de toneelschool heeft zij nog een voor-
stel dat aansluit op een aangegeven behoefte in
het stuk, namelijk een eigen podium in Assen voor
Jungle Warriors en andere muziekorganisaties,
zodat voor dergelijke organisaties ook rijkssub-
sidie kan worden binnengehaald. Hiermee wordt
een impuls aan de Drentse cultuur gegeven.
Natuurlijk zullen deze organisaties de voorkeur
hebben om in de stad Groningen te blijven, maar
het vraagt dan ook inzet van de gedeputeerde om
dit podium in Drenthe te organiseren.

In het verkiezingsprogramma van D66 is te lezen
dat er in ieder geval al plannen waren voor vesti-
ging van een muziekcentrum in Drenthe, aange-
zien zij gelooft in de stimulerende uitstraling daar-
van voor deze provincie. Daarnaast doet zij het
voorstel om ten aanzien van de kunstmenu's en
het Noord Nederlands Orkest (NNO) jaarlijks een
optreden van het NNO speciaal voor de jeugd te
organiseren en dit op te nemen in de kunst-
menu's, zodat jaarlijks een structurele bijdrage
kan worden
gegeven aan het NNO in de provincie Drenthe.
Op die manier wordt een goed signaal gegeven
aan het geweldige NNO.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de
noordelijke ambities in de periode 2005-2008
waargemaakt moeten worden. Hij neemt aan dat
de staatssecretaris dit beoordeelt naar aanleiding
van zeer concrete doelen die nagestreefd worden
en een eenduidige terminologie met betrekking tot
wat de noordelijke provincies willen. In zijn bele-
ving is dit een wat vage verlanglijst die is opge-
steld door deskundige mensen, maar zonder
enige structuur. Als hij ziet welke gespreks-
partners er zijn uitgenodigd, dan had dat toch wat
meer kunnen opleveren dan in dit stuk staat?
Ten eerste wordt er gesproken over kwaliteit en
ontwikkeling en dan wordt gezegd dat het
Noorden kwetsbaar is omdat op het gebied van
een bepaalde discipline in het Noorden slechts
een beperkt aantal instellingen aanwezig is. Dat is
zodanig vaag dat daar een staatssecretaris niets
mee kan. Op de volgende pagina in bijlage 1 staat
dat veel instellingen en kunstenaars in het
Noorden producten en exposities van hoge kwa-
liteit leveren. Wie beoordeelt dat? Dat betekent
toch ook dat deze provincie nogal wat kunste-
naars in voorraad had. In dat opzicht kunnen de
ambities toch concreter worden geformuleerd?
Tussen de noordelijke instellingen dient dus meer
en betere afstemming plaats te vinden, waarna
het stuk dan gepresenteerd kan worden aan de
staatssecretaris, die daarop geld moet fourneren.
De staatssecretaris dient dan ook bij dergelijke
bedragen een onderbouwing te kunnen geven.
Het doel van dit stuk is goed en hij staat er ook
achter, maar hij is bang dat juist met deze vage
benadering de staatssecretaris de argumenten
voorhanden krijgt om datgene te weigeren wat de
provincie vraagt.

Mevrouw BRINK antwoordt dat er is gesproken over het creëren van een kunstvakopleiding. Daar is spreekster het helemaal mee eens en daar zijn de convenantpartners ook allemaal voor. In Groningen is er al een showdance-opleiding en er is een popacademie bijgekomen die zich ook in het Noorden heeft gevestigd. Dat is spreekster echter nog niet genoeg want er komen nog veel meer instellingen bij. De Taaltheaternacht staat overigens wel in het stuk. De VVD gaf aan dat dit door Groningen en Fryslân is ingegeven, maar dat is niet waar want er zijn vijf convenantpartners en met zijn vijven wordt hierover gesproken. Dat deze vijf partners het onderling goed kunnen vinden, maakt dat zij elkaar ook wat gunnen en dat kan tegelijkertijd een valkuil zijn. De provincie Drenthe sjokt zeker niet achter de andere noordelijke partners aan, maar er gebeurt in Drenthe wel minder dan elders in bijvoorbeeld de grote steden Groningen en Leeuwarden. In september 2002 hebben er al gesprekken plaatsgevonden met het veld, maar er komen nog veel meer mogelijkheden voor het veld om hierop in te spreken. Op dit moment ligt dit stuk bij alle culturele instellingen en bij alle raden en staten. Dat betekent dat iedereen hierop vóór 17 februari 2003 kan reageren. De partners nemen alle adviezen en raadgevingen mee bij het stuk. In maart 2003 moet het stuk dan bij het Ministerie van OCW liggen en dan zal daarover in de zomer nog weer worden gesproken. Op dat moment is het profiel gereed en kan er pas gesproken worden over de Kunstennota 2005-2008. Spreekster neemt de suggestie van de PvdA over de positie van Emmen in het nieuwe grote stedenbeleid mee. Met de instellingen, zoals het Drents Plateau, die zich zorgen maakten over het niet opnemen van het cultureel erfgoed, heeft spreekster gesproken en aangegeven dat in dit stuk het cultureel erfgoed niet voorkomt omdat het een coproductie is van de vijf convenantpartners, maar dat er gekken moet worden naar wat er in Drenthe al op het gebied van het cultureel erfgoed wordt gedaan. Het Drents Plateau zal overigens ook nog schriftelijk reageren, dus spreekster wacht dit met spanning af. De twee externe deskundigen zijn ingeschakeld omdat in Drenthe maar ook in de andere provincies geen ambtenaren konden worden vrijgemaakt voor de inventarisatie van wat in het noorden op gebied van kunst en cultuur plaatsvindt. Dat een van die deskundigen ook statenlid is, heeft spreekster ook betreurd maar de

provincie Groningen heeft dat op een goede manier opgelost. Voor bedrijven is voor hun vestiging niet alleen de prijs van hun bedrijfsterrein van belang, maar ook het culturele klimaat en het aanbod. Dat aspect wordt in Drenthe wel eens onderschat en is toch een belangrijke factor voor bedrijven om zich hier te vestigen. De vijf convenantpartners zullen inzetten voor een bedrag van 1 miljoen aan rijksmiddelen en spreekster is daar niet heel negatief over, aangezien in de vorige periode in de Tweede Kamer is geconstateerd dat er in het Noorden te weinig geld voor cultuur beschikbaar is. Zij dringt er bij alle statenleden op aan om er bij hun partijen in de Tweede Kamer op aan te dringen zich sterk te maken voor wat zij hierover in het verleden hebben gezegd. Spreekster merkt op dat de ijle kunst- en cultuurstructuur in het Noorden geen klacht is, maar een constatering van een feit. Er is namelijk maar één NNO en één Noord Nederlands Toneel (NNT) en als deze wegvallen, is er in het Noorden op deze gebieden niets meer. De provincie heeft met het Rijk afgesproken dat het Rijk financieel zorg zal dragen voor het NNO en het NNT. Die afspraak staat gewoon en de provincie draagt dan ook niet bij in de normale exploitatie van deze instanties, maar wel in de projecten die zij organiseren. Het voorstel tot het jaarlijks organiseren van een concert in het kader van het kunstmenu vindt zij een goede suggestie die zij mee zal nemen. GroenLinks had het over verschillende visies, maar het betreft echt één visie van vijf overheden vanwege de grote eenstemmigheid van de convenantpartners op het gebied van cultuur. Het advies van D66 om te kijken naar vestiging van een muziekpodium in Assen vindt zij dan ook wel goed, maar dat kan alleen maar als de gemeente Assen daar zelf ook aan meedoet. Als het gaat om de vraag naar een alternatieve toneelschool waarbij jongeren die nog op de middelbare school zitten een productie op de planken willen brengen met behulp van een professionele regisseur, wordt op dit moment bekeken in hoeverre dat in het Noorden gerealiseerd kan worden. Spreekster is het niet met de heer Van der Schoot eens dat dit stuk een vaag stuk is.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat in de toelichting in bijlage 1 staat dat alle instellingen worden uitgedaagd die voor de periode 2005-2008 rijkssubsidie aanvragen om in hun eigen beleidsplan aan te geven hoe zij zich willen

inzetten voor de verbetering van het cultureel klimaat. Dat is voor instellingen een lastige vraag om te beantwoorden, daar zij niet beschikken over overhead en/of een ambtenarenapparaat om een antwoord op die vraag te kunnen geven. Verder staat er dat er op het gebied van de amateurkunst een sluitend systeem zal worden ontwikkeld waardoor iedereen met cultuur kan kennismaken. Hij vraagt zich in dat kader af of niet aangegeven moet worden hoe dit plaats zal vinden wil er subsidie voor beschikbaar komen. Hij steunt de nota, maar merkt op dat degenen die deze notitie moeten beoordelen in Den Haag ook concrete aangrijpingspunten moeten hebben en deze zijn niet helder verwoord.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de verschillende instellingen in hun werkplannen ook moeten nadenken over wat zij nog meer aan vernieuwing willen doen. De instellingen op het gebied van kunst en cultuur in het Noorden mogen best worden uitgedaagd om hiermee samen met de convenantpartners aan het werk te gaan.

Mevrouw VAN DIJK vindt het ambitieniveau in dit stuk vrij laag, aangezien kunst en cultuur voor Drenthe niet alleen van belang is uit oogpunt van kunst en cultuur zelf, maar ook vanuit het oogpunt van economische ontwikkeling en werkgelegenheid. Daarom zouden er ook geldstromen via het Ministerie van EZ moeten worden gegenereerd.

Mevrouw BRINK is het er helemaal mee eens dat ook ministeries kunnen meefinancieren aan kunst- en cultuurprojecten die raakvlakken vertonen met andere beleidsterreinen.

De heer BOMHOF merkt op dat er in dit stuk ook meer gezegd dient te worden over cultuurtoerisme, want daarin zit vooral de inbreng van het Ministerie van EZ.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN ondersteunt de opmerking van de heer Van der Schoot dat als er in het visiedeel meer structuur zou zitten, de convenantpartners naar Den Haag toe steviger over zouden komen en eerder geld zouden kunnen binnenhalen.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem instemt met het voorliggende statencommissiestuk.

10. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 11.36 uur.

TOEZEGGINGEN: geen

HW